

Je jedno ve které fázi začnu vyprávět svůj příběh,
pracuju třicet let ve starým papíře a to je moje love story.
Třicet let lisuju starej papír a knihy,
třicet let se umazávám literami, takže se podobám
naučnejm slovníkům, kterejch jsem vylisoval jistě
třicet metráků,
jsem džbán plnej živý i mrtvý vody,
stačím se docela maličko naklonit a tečou ze mne
samý pěkný myšlenky,
jsem tedy proti svý vůli vzdělanej a vlastně nevím,
který myšlenky ve mně jsou moje a který jsem vyčetl

OSTATNĚ JE JEDNO ve který fázi začnu vyprávět svůj
příběh, tu moji love story, konec a začátek jsou předpo-
klady jeden druhýho. Nejdůležitější, je-li něco důležitého
v mém životě, je to, že pracuju třicet let ve starým papíru,
lisuju třicet let knihy, a za těch třicet let jsem se tak
umazal literami, že zdánlivě bych se podobal naučnejm
slovníkům, kterých jsem vylisoval taky několik metráků,
takže jsem pořád plnej džbán živý i mrtvý vody, stačí mne
nepatrně naklonit a tečou ze mě jen a jen samý myšlenky,
a tak já jsem proti svý vůli vzdělanej a tak nakonec musím
se přiznat, že nevím který jsou moje myšlenky a který jsem
si přečetl,

TŘICET PĚT LET pracuju ve starém papíře a to je moje
love story. Třicet pět let lisuju starý papír a knihy, třicet pět
let se umazávám literami, takže se podobám naučným
slovníkům, kterých jsem za tu dobu vylisoval jistě třicet
metráků, jsem džbán plný živé a mrtvé vody, stačí se ma-
ličko naklonit a tečou ze mne samé pěkné myšlenky, jsem
proti své vůli vzdělán, a tak vlastně ani nevím, které
myšlenky jsou moje a ze mne a které jsem vyčetl,

Při vlastní textové přípravě jsme se řídili běžnými zásadami pro vydá-
vání české literatury a platnými Pravidly českého pravopisu (školní vydání
z roku 1993). Přitom jsme se ovšem snažili respektovat zvláštnosti Hra-
balova stylu a způsobu vyjadřování. K nim patří v první řadě kolísání mezi
spisovnou a hovorovou podobou jazyka, které se projevuje i ve výsledném
znění *Příliš hlučné samoty*, navzdory tomu, že se autor rozhodl napsat
tuto verzi spisovnou češtinou, "úzkostlivou řeč". I ve třetí variaci za-
chováváme neobvyklosti (zdfimnu, rtoma, prstoma), pokud jsou charak-
teristické a nemůžeme je považovat za zřejmý omyl. Nepřesnosti a ne-
důslednosti různého druhu, gramatické i věcné, a samozřejmě též auto-
rovy syntaktické zvláštnosti (eliptické vyjadřování, vyšinutí z vazby) se
snažíme v co největší míře zachovat. Opravujeme je jenom tam, kde by
jejich zachování bránilo srozumitelnosti.

Neobvyklá je u Hrabala hlavně interpunkce. Zde jsme postupovali tak,
že jsme sice doplňovali čárky syntakticky nezbytné (oddělující vztahné
a vložené věty), ponechali jsme však čárky v jisté míře "nadbytečné" (před
spojkou "a" připojující souřadné věty), protože jsme přesvědčeni, že jejich
nadbytkem se projevuje - i při vši nedůslednosti, s níž musíme u Hrabala
počítat - určitý způsob frázování, zdůrazněné členění mluvního proudu
naznačené zde jakoby ikonicky. Má své důsledky rytmické i významové,
a proto je nestíráme. Čárky rušíme jenom tam, kde by jejich zachování
mátlo smysl výpovědi.